

Hybriditet/kreolisering/synkretism

I Nationalencyklopedin finns inte begreppet hybriditet. Däremot presenteras grundordet hybrid med följande ord:

hybrid (franska *hybride*, av latin (*h*)*i'brida*, *hy'brida* 'korsning', 'bastard', troligen ett ord av grekiskt ursprung), *bastard*, avkomma från individer med olika arvsanlag, vanligen olika arter. När föräldrarna inte hör till samma art är hybriden ofta steril och har låg livsduglighet.

Detta är ett biologiskt faktum när det gäller korsbefruktning av arter. Under 1800- och 1900-talet fanns också föreställningen att samma sak gällde för korsningar mellan människor av olika raser och olika kulturer. Blandformer var av ondo. Den goda kulturen var den rena kulturen som i nationalismen ansågs ha naturliga kopplingar till ett visst land, språk, blod och folk.

Hybriditet är ett begrepp som ifrågasätter mångkulturalismens antagande om att olika kulturer genom globaliseringen kommit att leva på samma platser och mötas, men att de förblir *olika* kulturer. Närhelst två människor möts (eftersom kulturer bara kan mötas i enskilda människors möten) förändras de. Dels skapar de något tredje, tidigare okänt, i sitt möte, dels förändras deras egen identitet genom samvaron med den andre. Alla kulturer är på så sätt hybrida. De förändras ständigt och påverkas av sin omgivning. Det finns inga fasta vi och dom.

Begreppen kreolisering och synkretism har liknande betydelser. På samma sätt som angående hybrid kan det för kreolisering kan det vara tankeväckande att gå till NEs beskrivning av ordet kreol.

kreol [-o:ˈl] (jfr eng. *creole* och fr. *créole*, av sp. *criollo* 'inföding', av port. *crioulo*, diminutivform av *cria* 'person (företrädesvis tjänare), uppfödd i någons hus', av *criar* 'föda upp', av lat. *cre'o* 'skapa', 'frambringa').

Kreolspråk kallar man inom språkvetenskapen kreolernas språk, de som framförallt i de karibiska kolonierna skapade olika blandspråk byggda på franska eller engelska. Kreol ansågs vara något orent, ofint till skillnad från den rena civiliserade franskan eller engelskan.

Synkretism rör samma fenomen av blandning inom religionernas sfär. Gemensamt för begreppen hybridisering/kreolisering/synkretism är att de för den modernistiska ideologin framstod som något orent och underlägset den europeiska civilisationen. Under senare år har bland andra antropologer och postkoloniala teoretiker hävdats att alla kulturer är hybrider, kreoliserade, synkretistiska. Det är kulturens själva livsförutsättning att ständigt förändras i nya möten. Inom globaliseringsforskningen används begreppen ofta för att visa att det inte går att skilja mellan lokala och globala företeelser. Alla företeelser är alltid redan hybridiserade, om än av olika grad.

Användningen av alla tre begreppen inom kulturteori och globaliseringsdiskussioner har kritiserats för att de i sina ursprungsformer förutsätter en grundläggande renhet som sedan blandas. På så sätt kan begreppen ge en bild av att det finns fasta, naturliga kulturer, trots att begreppen förts in i globaliseringsdiskussionen för att argumentera för motsatsen.